

Psalm 130:3-4

**“Zo Gij HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat, wie zal bestaan?
Maar bij U is vergeving opdat Gij gevreesd wordt.”**

1 verootmoediging 2 vergeving 3 verwondering

Gemeente,

Het jaar 2014 is ten einde. De deur gaat dicht. Het jaar is afgesloten. En de deur van 2015 gaat open. Een nieuw jaar treden we binnen.

Bij sommige gebeurtenissen voelt het ook zo. Soms positief. Je sluit een periode af. Een schooltijd. Een periode op je werk. Een verkeringsstijd. En er gaat een deur open, naar een nieuwe periode van je leven. Andere school, of werk, of huwelijk. Soms negatief. Een deur gaat dicht, een periode is voorbij. Van werk, van huwelijk. En er gaat een deur open naar een totaal andere periode. Zonder werk. Zonder geliefde. Als de naam van uw geliefde werd genoemd vanavond, of eerdere jaren, dan voelt u dat maar al te goed: een periode is afgesloten: dat je nog ouders had, Dat u getrouwd was. En er ving een nieuwe periode aan. Een deur ging open naar een heel ander tijdperk van je leven.

Zo gaat eens de deur van ons leven dicht. Sluit de Heere ons leven toe. Als wij sterven. En dan gaat er ook een deur open. Naar de eeuwigheid. Naar een totaal nieuwe periode. En nu mogen wij geloven dat van hen die in Christus ontslapen geldt: er gaat een deur open naar de hemelse heerlijkheid. Wat heerlijk als we zo onze geliefden na mogen staren. Wetend dat zij zijn ingegaan. Dat de deur openging: Komt in, gij gezegenden Mijns Vaders. Wat heerlijk als ons dat eens gelden zal: een open deur naar de hemel. Als de deur van dit leven dichtgaat, dan gaat de hemeldeur open. Als we dat weten mogen. Weten mogen dankzij die ene zaak: vergeving. Vergeving van zonden doet de deur open. De enige sleutel die die deur opent. Daar gaan wij deze oudsjaarsavond naar luisteren. In diep besef van het belang. Want als op dat moment die deur toch dicht blijft. Als in ons sterven de deur des hemels dicht blijkt te zijn voor ons. En die andere deur gaat open..... Naar de hel.

1 verootmoediging

Onze tekst heeft het over een dichte deur. Maar een deur die toch opengaat. Door vergeving. Vergeving opent de dichte deur. Hoezo dicht? Wel, de Psalmist die zegt: zo Gij HEERE de ongerechtigheden gadeslaat. De HEERE, de God van het verbond, Die geen lust heeft in onze dood.

Op bepaalde tijden is het goed om terug te zien. Terug te kijken. Oudjaarsavond bijvoorbeeld. Maar het zou niet best zijn als dat alleen op die avond gebeuren zou. Elke zaterdagavond is het goed om terug te zien. Terug te zien op de week. Elke avond is het goed om terug te zien, terug te zien op die dag. Wat gaf de HEERE allemaal. Laat ik gedenken wat de HEERE heeft gedaan. Maar ook: laat ik gedenken wat ik heb gedaan. En dan in het licht van God. Zoals Hij terugziet. En de ongerechtigheden ziet.

Ongerechtigheden is het woord voor zonde dat aangeeft: afbuiging, kromming. Waarbij het vooral ook gaat om mijn gedachten, verlangens, motieven en bedoelingen. Is de bron van dat alles pure dankbaarheid en wederliefde tot God? E is het doel de eer van God en het heil van mijn naaste? Het is het woord dat aangeeft dat God je leven langs de lineaal legt. En kijkt of het recht is. Of je leven een rechte lijn is. En tussen die twee punten legt God dan de lineaal van Zijn wet. Waarbij Hij ook en juist niet alleen mijn daden daarlangs legt, maar ook mijn bedoelingen, verlangens, motieven, begeerten. Kwamen ze uit de bron van pure dankbaarheid aan God en gingen ze kaarsrecht naar het doel van Zijn eer? Liep alles langs die lineaal? Bron van liefde tot God, precies langs Zijn wet, uitkomend bij Gods eer? Elke daad, elke gedachte, elke bedoelingen die daar niet aan voldeed is ongerechtigheid. Als je dat beseft denk je, beseft je: is er wel één ding wat geen ongerechtigheid is? Voor je bekering moet je zoeken naar een zonde als naar een speld in een hooiberg, na je bekering met je zoeken naar een deugd als naar een speld in een hooiberg zegt Spurgeon.

Zo Gij HEERE de ongerechtigheden gadeslaat. En gadeslaan betekent: bewaren. Verzamelen. Inzamelen. Zoals een boer die gras aan het kuilen is. En al het gras oprapt van het stuk land. Al het gras van mijn ongerechte daden, gedachten, bedoelingen. Heel het oppervlak. En verzamelt op een hoop. Als God inzamelt alle ongerechtigheden. Over heel het oppervlak van mijn leven: zoveel dagen lang. Tien geboden breed. Alle afgoderij, alle eigen zin doen, alle verzwijgen van Zijn Naam, alle lauwheid op de zondag, alle ongehoorzaamheid aan ouders, alle drift, alle overspelige verlangens, alle hebzucht, alle leugenachtigheid, alle verkeerde verlangens en het genieten of opwekken daarvan. Zoveel dagen lang, zoveel geboden breed. Opzamelen, inzamelen.

Zo Gij dat doet, HEERE! Elke keer als U dat doet: wie zal bestaan? Wie kan voor U bestaan? Zonder verteerd te worden door Uw heiligheid, veroordeeld te worden door Uw rechtvaardigheid? Klink! De deur gaat dicht. De deur naar de hemel, de deur naar Gods Koninkrijk zit dicht. Beseft u dat? Geloof u dat? En de klink zit aan de andere kant.

Alleen een ander kan die opendoen. Aan onze kant zit geen klink om de deur open te doen.

Of: houd je je voet tussen de deur? Dat kan hé, iemand wil de deur dichtdoen, maar jij bent slim, jij steekt er je voet tussen. En er blijft een kier open, hij valt niet in het slot. Hoe makkelijk doe je dat? Je steekt je voet ertussen. De voet van vergeetachtigheid. Je vergeet je zonden. Je had wel even een slecht gevoel na die zonde, maar och, na een nachtje slapen en een dag hard werken en druk bezig zijn, was het wel weer over. Vergeten, niet meer aan denken. Voet tussen de deur.

Of de voet van: proberen. Ja, het was niet goed, maar ik ga proberen beter te doen. Ik heb me voorgenomen: dat overkomt me geen tweede keer, ik ga er werk van maken. Voet tussen de deur.

Of de voet van: ja, och als dat nou het ergste is? Je doet iets even niet uit liefde, je bent eens niet tot Gods eer aan het zingen, je gaat even een keer je eigen gang. Als dat zo erg is, er zijn toch warempel wel ergere dingen en mensen. Voet tussen de deur.

Houd u houd je zo de deur nog open? Dat kan. Maar voor Gods rechterstoel houd je dat niet vol. Echt niet. God trekt je voet ertussen uit en de deur slaat alsnog dicht. Als hij de ongerechtigheden gadeslaat. En niet vergeten is, en alles meetelt, en meeweegt. Ik zou mijn voet er nu maar tussenuit halen. Dicht!

Als je dat beseft, dan roep je. Achter een dichte deur, met de klink aan de andere kant. Dan roep je, schreeuw je om genade. Tot God. Alleen Hij kan de deur opendoen. Alleen genade kan de deur openen. En God opent de deur, er is genade! Wie erom roept die ondervindt dat! Wie hem aanroept in de nood vindt Zijn gunst oneindig groot. Weet u daarvan? Weet jij daarvan? Elke zaterdagavond, elke avond, deze oudjaarsavond? Als je niet terugkijkt, als je doorleeft, dan kom je eens voor een dichte deur. Dan gaat de deur van dit leven dicht, en er is geen open deur naar de hemel.....

2 vergeving

Maar wie Hem aanroept in de nood vindt Zijn gunst oneindig groot. Want die deur is wel dicht vanwege onze ongerechtigheden, maar bij U is vergeving! Bij U is vergeving. Vergeving opent de deur. Want vergeving is zo'n wondergroot iets. Vergeving is zo iets rijks, dat dat woord in het Oude Testament nooit voor mensen wordt gebruikt. Dat mensen vergeven. Dat vind je niet. Blijkbaar kunnen mensen nooit zo, zo echt vergeven. Dat kan alleen God.

Want vergeven is: dat in één keer alles weg is. Al die ongerechtigheden zijn weg. In 1 keer, helemaal en allemaal. Met andere

woorden: dan gaat die deur niet eerst op een kier open en dan half open en dan bijna helemaal en tenslotte helemaal. Nee, in één keer wagenwijd open. Direct en onmiddellijk. Zo volkomen dat God ook vergeet. Als wij vergeven dan kun je hebben dat als iemand het nog een keer doet, dat je zegt: dat is nou al de tweede keer. God niet. Want wat Hij vergeeft daar komt Hij nooit meer op terug. Is vergeten.

Denk aan die prachtige Bijbelse uitdrukkingen: Zo ver het west verwijderd is van het oosten zo ver doet God onze overtredingen van ons. En: Gij zult al onze zonden dempen in de diepte der zee. Gij hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen. Weg, weg, voor eeuwig weg!

En dan met een schone lei beginnen en beter? Nee. Nee. Vergeving is niet dat God de bladzijden uit mijn schrift scheurt en me een nieuw schrift geeft: probeer het nou maar beter. En over een maand zal Ik weer in het recht treden en kijken hoe het dan uitpakt. Nee! God geeft een nieuw schrift dat al helemaal ingevuld is, maar dan perfect. Volgeschreven volmaakt zoals het hoort. Hoe dat kan? Omdat de Heere Jezus het geheim van de vergeving is. De Heere Jezus, Die voor die dichte deur stond en riep: Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? En deur bleef dicht. Hij moest buiten blijven. Een eeuwigheid aan het kruis, de hel tot de bodem toe. Om Christus wil is vergeving. Open deur. En krijg ik Zijn gehoorzaamheid toegerekend. Alles wat Hij gedaan heeft. Zonder één ongerechtigheid. Altijd uit pure liefde, altijd gericht op Gods eer, altijd langs de lineaal van Gods geboden en helemaal zuiver. Dat schrift krijg ik van God in de vergeving. Laat dan maar zien straks. Als je voor Mij staat. Dat schrift, dat Jezus heeft geschreven en gegeven. En het is vlekkeloos. De deur gaat open. God opent hem, in één keer, helemaal. Direct. Gegarandeerd!

Maar bij U is vergeving! Maar. Dat woordje is de sleutel waarmee de deur opengaat. Maar. Dat is het Evangelie. Dat is het Evangelie dat onder ons gepreekt is 52 zondagen in 2014. Dat in de sacramenten bediend is. Elke doopdienst en avondmaaldienst. Je kan het heel eenvoudig zeggen. De wet is het woordje: dus. Zo Gij in het recht wil treden en de ongerechtigheden wie zal bestaan. Dus, zegt de wet, is het over en uit. Het evangelie is het woordje 'maar'. Zo gij de ongerechtigheden gadeslaat wie zal bestaan? Maar.... En elke preek daalt er een koord neer uit de hemel en aan dat koord hangt dat ene woordje als een sleutel: "maar". Een sleutel rood gedompeld in Jezus bloed. Hier daalt de sleutel neer in uw schoot, op jou armen.

Opdat je die sleutel aangrijpt, vasthoudt. Hier en nu, oudjaarsavond 2014. God legt dat woordje in je schoot. Wat een Evangelie. Maar bij U. Dat is Evangelie. Bij mij zijn de ongerechtigheden, maar bij U is vergeving. Dus niet, bij mij zijn ongerechtigheden, maar

gelukkig, bij mij zijn ook nog wel wat andere dingen. Gelukkig, maar bij mij is toch ook veel spijt, een ernst. Dat is geen Evangelie, dat is een nieuwe wet. Dan moet ik toch ook zorgen dat ik wat anders heb dan ongerechtigheden. Misschien probeert u dat wel, misschien al heel lang, ja bij mij zijn ongerechtigheden, maar ik probeer toch te doen en te zien dat bij mij ook nog andere dingen zijn: veel spijt, echte ernst. Werd u er ook zo krampachtig van, en hoogmoedig? Dat je neer ging kijken op anderen? Of ook zo moedeloos en hopeloos en uiteindelijk berustend en gelaten?

Hier daalt de sleutel neer in uw schoot: maar bij U. Bij God. Van Hem vandaan om Christus wil is er vergeving. En de Heilige Geest leert het: we vatten 2014 maar samen: u moet die sleutel hebben. Het moet, want de deur zit dicht en blijft dicht, tenzij... En u mag die sleutel hebben, want God biedt Hem u aan, legt hem in uw schoot.

Nog één keer in 2014: o, laat die sleutel niet onaangeroerd. Laat die sleutel niet liggen zonder hem om te omvatten en te omsluiten. Want eens blijkt de deur dicht: zonder vergeving is de deur dicht naar de hemel en gaat die andere deur open. En deur naar de plaats van de eeuwige straf en eeuwige toorn. En nooit meer daalt er een koord neer met een sleutel eraan. Nooit meer. Dat vergeef je jezelf nooit. Daar heb je eeuwig spijt van.....

3 verwondering

Als die sleutel neerdaalt, omsluit hem in geloof. De deur is open. En als je dan terugdenkt, denk eens je in: zoveel is mij vergeven! Zoveel. Zolang als mijn leven is, zo breed als de geboden zijn, zoveel is mij vergeven. Gedenk dan wat u is vergeven. Alles van 2014 en van al je levensjaren daarvoor. Dat alle is vergeven. Je mag je zonden zien als vergeven zonden.

En op welke kosten. Op de kosten van Jezus' bloed. Bloed, teken van Zijn gehoorzaamheid en van Zijn lijden en sterven. Elke avondmaalsbediening toonde het ons. Ik voor u. Dat Ik Mijzelf gaf tot in de dood, het kruis, de hel. Om Zijnentwil alles vergeven.

En dat zo volkomen. Zo ineens. Volmaakt. Kijk, de gevolgen kunnen nog wel merkbaar zijn en heel lang meegaan. Wat je vernield hebt, kapot gemaakt hebt naar anderen toe. Bij jezelf. Dat blijft als litteken soms je leven lang meegaan. En de nasleep, dat ik ze weer tegenkom bij mezelf. Omdat ik er vroeger aan toegaf speelt het weer bij mij op en blijf ik er gevoelig voor en val ik weer terug. Mijn zondige aard blijft in mij woelen. Gevolgen en nasleep en kracht van de zonde blijft. Maar de schuld is weg. Volkomen. O wat zal ik verwonderd de hemel binnengaan, die open deur. Als ik zie hoeveel mij vergeven is, alleen al

van 2014. Alsof ik over een hoge brug over het ravijn loop en naar beneden kijk. Het duizelt me als ik naar beneden kijk. Zo diep, zo ver. Als ik naar beneden kijk: zoveel, zo diep was mij schuld, maar ik mag ingaan.

Kijk, dat is zo groot, dat je wel eens zegt: Heere, ik geloof kom mij ongelovigheid te hulp. Dat het ongeloof bestreden moet worden. Hoe hadden ook zij die van ons heengingen dit jaar daar mee te stellen. Het kan toch niet, het is toch niet mogelijk voor een mens als ik. Dat is zo groot dat je voortdurend bidden moet om vergeving om je geloof te versterken. God vergeeft wel in één keer volkomen, maar ik kan die vergeving niet altijd in één keer volkomen aannemen en omvatten. Zo groot en zo heerlijk.

Maar bij U is vergeving opdat Gij gevreesd wordt. Opdat Gij als Vader wordt gediend. Want deze God Die vergeeft is nu ook mijn Vader. En ik wil niet meer zondigen. Ik wil niet meer Hem verdriet doen. Ik ben zo bang om te zondigen. Bang om Hem verdriet te doen. Om Zijn Zoon te krenken en te slaan. Leerde je dat in 2014? De HEERE vrezen. Hem zo liefhebben dat je niet wilt zondigen? En dan liever het zekere voor het onzekere neemt: met drank, met films, met muziek, met geld, met woorden, met daden, liever een meter van de grens vandaan dan een centimeter erover heen. Want ik wil niet zondigen tegen God. Ik wil zo dicht mogelijk bij Hem zijn en blijven. Hem zo min mogelijk verdriet doen.

En Hem verwachten. Alle goeds van Hem verwachten. Heerlijk uitzicht voor 2015. Van deze God mag ik alle goeds verwachten. Hoe zal Hij Die zelfs Zijn eniggeboren Zoon niet gespaard heeft, maar Hem heeft overgeven ons niet alle dingen met Hem schenken? Alle dingen van de zaligheid. Alle goeds: opvoeding tot nut, tot zuivering, voorbereiding. Alle dingen zullen meewerken ten goede. Hem verwachten. Dat Hij alle goeds zal schenken.

Alle goeds. Aan het einde van mijn leven een open deur. Als eens de deur van mijn leven dichtgaat, dichtgedaan wordt door de Heere. Dan zal Hij geven een open deur. Ingaan in heerlijkheid.

Als des wereld glans verdwijnt en geen zon of maan meer schijnt als ik hemels rein en schoon opklim tot Uw gloriëtroon
als ik zonder zonde zonder rouw in Uw volheid U aanschouw
dan pas weet ik er erken wat ik U o God aan dank verschuldigd ben!

Amen